

What Is the Torah's Approach Towards Raising Dogs?

1. שמות י"א, ז | Shmot 11, 7:

ולכל בני ישראל לא יחרץ־כלב לשנו' למאיש ועד־בהמה למען תדעוּן אֲשֶׁר יִפְלֶה ה' בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל:

but not a dog shall snarl at any of the Israelites, at human or beast—in order that you may know that Hashem makes a distinction between Egypt and Israel.

2. שמואל א', יז, מג | Shmuel 1, 17, 43:

וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֶל דָּוִד הַכֶּלֶב אֲנֹכִי כִּי אָתָּה בָּא אֵלַי בַּמַּקְלוֹת וַיִּקְלַל הַפְּלִשְׁתִּי אֶת דָּוִד בְּאֱלוֹהָיו.

And the Philistine said to David, "Am I a **dog**, that you come to me with sticks?" And the Philistine cursed David by his god.

3. מלכים א', כט, יט | Melachim 1, 29, 19:

וַדְּבַרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר ה' בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לָקְחוּ הַכְּלָבִים אֶת דָּם נְבוֹת וְלָקְחוּ הַכְּלָבִים אֶת דַּמְךָ גַּם אֶתָּה.

And you shall speak to him, saying, 'Thus says Hashem, 'Have you killed and also taken possessions?' And you shall speak to him, saying, 'Thus says Hashem, 'In the place where dogs licked the blood of Naboth, dogs shall lick your blood, also yours.'"

4. שמות כ"ב, ל | Shmot 22, 30:

וְאֲנָשֵׁי־קֹדֶשׁ תִּהְיוּ לִי וּבִשָּׂר בְּשָׂדֶה טָרְפָה לֹא תֹאכְלוּ: לִכְלָב תִּשְׁלַחֵנוּ אֹתוֹ:

And you shall be to me men of holiness; and flesh in the field that was torn you shall not eat; **you shall throw it to the dogs.**

5. רש"י, שם | Rashi, there:

ללמדך שאין הקב"ה מקפח שכר כל בריא, שנאמר: ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו (שמות י"א:ז'), אמר הקב"ה: תנו לו שכרו. (מכילתא דרבי ישמעאל)

Scripture tells you at the same time that God does not withhold the reward due to any of His creatures. The dog is entitled to reward because it is stated, (Exodus 11:7) "But against the children of Israel shall not a dog move its tongue", and this happened. The Holy One, blessed be He, said: Give it the reward it deserves.

6. הוריות י"ג ע"א | Horayot 13a:

שאלו תלמידיו את רבי אלעזר מפני מה הכלב מכיר את קונו וחתול אינו מכיר את קונו אמר להם ומה האוכל ממה שעבבר אוכל משכח האוכל עבבר עצמו על אחת כמה וכמה.

The students of Rabbi Elazar asked him: For what reason does a dog recognize its master, while a cat does not recognize its master? Rabbi Elazar said to them: If it is established that with regard to one who eats from that which a mouse eats, eating that item causes him to forget, with regard to the cat, who eats the mouse itself, all the more so does eating it cause it to forget.

7. מהר"ל חידושי אגדות, הוריות י"ג ע"א | Maharal, Agadot, Horayot 13a:

הכלב מכיר קונו, כי הכלב הוא בעל נפש. ולכך יש בו הכרה, ונקרא בשביל זה **כלב** - שהוא כולו לב.

The dog recognizes his owner, for the dog possesses a soul. And because of this, he has awareness and is called a "dog" (Kelev) - for he is all heart. (Kulo-Lev)

8. בן יהוידע, ר' יוסף חיים מבגדאד, הוריות שם | Ben Yehoyada, Horayot, there

<p>יהוידע</p> <p>ויהי מהיום ההוא ומעלה הלך הכלב ההוא לבקש את הורג אדוניו בכל מקום ויחרוץ לו לשונו ויגשכהו, אז חל החמד להתטורר בלבבות אנשים כי אמרו לא דבר ריק הוא, ובודאי זה השר הוא אשר רלח אויברי' ארון הכלב ההוא, והשמועה באה אל המלך, ויליה המלך את השר ההוא להחייב בין אנשי חילו ונהן אומר להביא את הכלב ההוא, ויהי צבואו ויבקש את השר המרלח וישחטער עליו צמרו אפו, ויאמר המלך אל השר ההוא תן תודה והגד נא לי מה עשית, ויקשה את לבו וימאן להתודות, ואז חרץ המלך משפטו ויליהו להלחם עם הכלב ברחוב העיר נפש מול נפש, ובלאת השר ההוא המרלח למלחמה היה לבוש שריון וצידו שוט, והנה רגעים אחדים התהלך הכלב מחביב בעל ריבו חרץ לשונו ויהמה בקול ליל נורא ובפחע פתאום השחטער בצופה ואחז צפורף אויבו בכל תענומות עוזו וישליכהו ארלה, ויתן השר ההוא את קולו בצדי ויתחנן למלטהו מן הכלב האכזרי המבקש נפשו לספוחה ויודה על פשעו בקהל עם, ואחרי אשר החודה חסאתו המיטהו שמה ע"פ מאמר המלך לעיני כל העם ע"כ. ויספר עוד ספורים נפלאים בהכרת הכלבים ונאמנותם באהבת אדוניהם לנקום נקם מאוייבי אדוניהם :</p>	<p>בן</p> <p>שם. מפני מה הכלב מכיר את קונו וחמול אינו מכיר את קונו. פירש הרמ"ה ז"ל האי קינו דאמר הכא אינו ר"ל בורחו אלא ר"ל בעליו כדכתיב ידע שור קוניהו וכן אמר הכתוב וחשב עם קוניהו, וכן הדרך שהכלב מכיר את בעליו והולך אחריו לכל מקום שהוא הולך ומשמרו משא"כ בחמול עכ"ד, והנה הכרת הכלבים לבעליהן ותוקף החברה והאהבה שבניהם רבו הסיפורים בהם וכולם פלאות המה פלאי פלאות, ובספר חולדות הטבע הביא כמה סיפורים על זאת, ובכלל הביא כי השר אויברי' היה ידיר המלך קארל החמישי, ויקנא בו שר אחד משני המלך וישגח אותו בלבבו, ויהי היום וילך השר אויברי' לשוח ביער עם ללבו, וירדפהו השר ההוא על כוס קל ויהרגהו. אמנם כלב הנרלח לא עזב את היער ולא חדל מנבוח ולזעוק וזקק שבר עד כי אקף עליו פיהו לשוב פאריוה אל בית אחד מאוכבי אדונו השר הנרלח, ואך אכל סם לשובע נפשו שג שנית היערה, ככה היה עושה הכלב ההוא כמה ימים עד אשר שמו אנשים לבם ללכת בעקבותיו, וימלאו את גויה אדונו המת ביער ההוא. ויהי מקץ ימים ויפגוש הכלב ההוא את השר המרלח בהיותו עומד בין לבא חיל המלך ויתמרמר אליו בחמת רוחו ויגשכהו, ומהרו כל הנלצים לבררית את הכלב ולהכותו, אולם לא במהרה הניסוהו,</p>
---	--

And it shall be recounted in the book, which includes the general collection of stories speaking of the faithfulness of dogs and their love for their masters, their devotion and watchfulness for their masters' well-being. For Sir Aivari was a friend of King Karl the Fifth, and one of the king's ministers envied him and held animosity in his heart towards him. And it came to pass that Sir Aivari went to hunt in the forest with his dog, and that minister pursued him on a swift horse and killed him. However, the slain dog did not leave the forest and continued to howl and cry in distress until "his bark grew hoarse." He then returned to Paris to the home of one of his beloved master's acquaintances, where he found solace and satisfied his hunger. Thus, the dog continued to behave in this manner for several days until people took notice and followed in his footsteps. They discovered the lifeless body of his murdered master in that forest.

After a while, that very dog encountered the murderous minister while standing amidst the army of King's troops. The dog growled at him with anger and bit him, prompting all the soldiers to try to chase the dog away and beat him. However, their attempts were unsuccessful, and from that day forward, the dog traveled everywhere seeking vengeance for his master's death. He gnashed his teeth and bit anyone he encountered. Suspicion began to arise in the hearts of people, for they said that there must be truth in it, and surely it was that minister who had killed Aivari, the master of that dog. The rumor reached the king, and he commanded that the minister present himself among his soldiers and ordered them to bring that dog. When the minister arrived and sought the dog, he confronted him with raging fury.

The king said to the minister, "Give thanks and tell me, please, what have you done?" But the minister hardened his heart and refused to confess. At that moment, the king pronounced his judgment and ordered him to fight the dog in the streets of the city, life against life. As the murderous minister went out to battle, he was dressed in armor and held a spear in his hand. Suddenly, in a few moments, the dog circled him, baring his teeth and let out a terrifying howl. Then, in an instant, he leaped upon his

enemy's neck with all his might, threw him to the ground, and the minister cried out in pain and begged for mercy from the relentless dog who sought his life. And after he confessed his guilt before the assembly of the people, following his admission of sin, he was executed according to the king's decree, in the presence of the entire crowd.

9. **גמרא בבא קמא עט ע"ב | Baba Kama 79b:**

לא יגדל אדם את הכלב אלא אם כן היה קשור בשלשלת. **רש"י:** מפני שנושך ומנבח ומפלת אשה מיראתו.

a person may not raise a dog unless it is tied with chains. **Rashi:** since it barks and bites and a woman can lose her baby from the fear.

10. **גמרא בבא קמא פג ע"א | Baba Kama 83a:**

תנו רבנן לא יגדל אדם את הכלב אלא אם כן קשור בשלשלת אבל מגדל הוא בעיר הסמוכה לספר וקושרו ביום ומתירו בלילה.

The Sages taught in a baraita: A person may not raise a dog unless it is tied with a chain. But he may raise a dog in a city that is close to the border of the country, and in that case he should tie it during the day but may release it at night.

11. **גמרא בבא קמא ט"ו ע"ב | Baba Kama 15b:**

רבי נתן אומר מניין שלא יגדל אדם כלב רע בתוך ביתו ואל יעמיד סולם רעוע בתוך ביתו ת"ל {דברים כ"ב:ח'} לא תשים דמים בביתך.

Rabbi Natan says: From where is it derived that one may not raise a vicious dog in his house, and one may not set up an unstable ladder in his house? The verse states: "You shall not bring blood into your house"

12. **גמרא בבא קמא פ"ג ע"א | Baba Kama 83a:**

תניא רבי אליעזר הגדול אומר המגדל כלבים כמגדל חזירים למאי נפקא מינה למיקם עליה בארוה.

It is taught in a baraita that Rabbi Eliezer the Great says: One who raises dogs is like one who raises pigs, they are both cursed.

13. **רמב"ם משנה תורה נזקי ממון ה, ט | Rambam Mamon 5, 9:**

וכן אסרו חכמים לגדל חזירים בכל מקום, ולא את הכלב, אלא אם כן היה קשור בשלשלת. אבל מגדל הוא כלבים בעיר הסמוכה לספר, ביום קושרו ובלילה מתירו. ואמרו חכמים, ארור מגדל כלבים וחזירים, מפני שהזקן מרובה ומצוי:

Similarly, our Sages forbade raising pigs in all places. Also, [our Sages forbade raising] dogs unless they are tied by a chain. One may, however, raise dogs in a city near the border. During the day [the dogs] should be chained, and at night let loose. Our Sages said: "Cursed be one who raises dogs and pigs, because they frequently cause a great degree of damage."

14. **הגהות מיימוניות על הרמב"ם בהלכות רוצח | Hagahot Maimoniot:**

כלב שאינו רע, מותר לגדל.

One can raise a dog that is not bad.

15. **שו"ע חו"מ ת"ט, ג | Shu"a Cho"m 409, 3:**

אסור לגדל כלב רע, אלא אם כן הוא אסור בשלשלאות של ברזל וקשור בהם. ובעיר הסמוכה לספר, מתר לגדלו; וקושרו ביום ומתירו בלילה.

הגה: וַיֵּשׁ אֲמָרִים דְּהַשְׁתָּא נְשָׂאנוּ שְׂרֵיין בֵּין הַגּוֹיִים וְאוֹמוֹת בְּכָל עֵינֵן שְׂרֵי, וּפּוֹק חֲזֵי מְאִי עֵמָא דְבַר... מִיְהוּ, נְרָאָה, אִם הוּא כְּלָב רַע, נְשִׂישׁ לְחוּשׁ שְׂנִיזִיק בְּנֵי אָדָם, דְּאָסוֹר לְגַדְלוּ אֶלָּא אִם כֵּן קִשּׁוֹר בְּשִׁלְשָׁלוֹת שֶׁל בְּרָזָל.

It is prohibited to raise a bad dog unless it is restrained by iron chains. However, in a house adjacent to a field, it is permissible to raise such a dog, and it should be tied during the day and released at night. RAMA: Some authorities argue that in our current situation, where we are living among non-Jews and nations, one can raise a bad dog with no restrictions. But it is better to be cautious in any case, as there is a concern that it may harm people. Therefore, it is prohibited to raise such a dog unless it is restrained by iron chains.

16. ים של שלמה מסכת בבא קמא פרק ז, מה | Yam Shel Shlomo, Baba Kama 7, 45

פלא בעיני, על מה נוהגין עכשיו שמגדלים... מ"מ אינה נראה להתיר כלבים, דאיכא השמת דמים בביתך, וסכנות נפשות. לכן כל איש ירא שמים לא יגדל כלב, אלא כלבים כופרים. וכה"ג, שמשונים בצורתם, שהם עומדין לצוד עמהם. או לנוי בבית. אבל סתם כלב לא, אף שאינו נושך. מ"מ אסור, משום שהוא מנבח. והאשה מפלת מיראתו.

It is indeed remarkable to observe the prevalent practice nowadays of raising dogs... it seems inappropriate to permit dogs altogether due to the potential shedding of blood in one's home and the endangerment of lives. Therefore, any Gd-fearing person should not raise a dog. Moreover, this applies to those who have a specific function, such as those used for hunting or as companions in the home. However, an ordinary dog, even if it does not bite, is prohibited because it gnaws and frightens women.

17. שו"ת שאילת יעב"ץ, חלק א' סימן י"ז | Yaavatz 1, 17

מיהו בטפי מחד פשיטא דאיסור גמור הוא לכל אדם ובכל כלב כנוכר. אם לא כשיש לאדם בתים וחצרים הרבה שצריכין אחד או לבעל צאן ובקר הרבה, דלא סגי ליה בחד אפילו לעדר אחד. עכ"פ יותר מהצורך לא הותר בשום אופן. משום הכי לא פסקוה הפוסקים. ואית ביה איסור מוסף. ביחוד באותן כלבים חלקים וערומים שאין להן שערות, וקונים אותן בדמים יקרים לשחק ולהשתעשע בהן ולגעגע עמהן. וגם משום מושב לצים אסור לשחוק עמהן. שהוא ממש מעשה ערלים בר מנן. ודי בזה הערה לאחון שומעת.

There's an additional prohibition, especially in those specific dogs that are smooth and hairless, which are acquired at high prices for playing and amusing oneself with them and indulging in them. Also, due to the prohibition of mingling with scoffers, it is prohibited to play with those dogs. It is indeed a truly reprehensible act that we distance ourselves from.

18. הרב שלמה אבינר, קובץ נעם, כרך כא ע"מ שכד | Rav Shlomo Aviner

7) ואם כי יש מרבתינו שלא חילקו בין כלב רע וכלב סתם, וגם היעב"ץ אסר גדול כל כלב (שאיכות יעב"ץ א', י"ז), מכל מקום השולחן ערוך התיר. וגם משמע שכל כלב, אפילו אינו כלב "שמירה" מיוחד, יש לו ערך בטחוני מסויים — מפני שמתריע על בוא אנשים זרים.

8) בסכום: אפשר לגדל "כלב טוב", ובאשר לכלב רע צריך הוא להיות קשור. ואע"פ שכתוב שמתר להתיר אותו בלילה מסבות בטחוניות — מכל מקום משיחות עם אנשים ממונים על בטחון, מתברר שאינם רואים בכך צורך בטחוני. ולכן כלב רע צריך להיות קשור יומם ולילה (אלא אם כן האחראי לבטחון המשק ידרוש שבליילה יוכלו להסתובב חופשיים).

It is possible to raise a "good dog," but a bad dog should be restrained. Although it is written that it is permissible to release it at night for security reasons, it becomes clear that those responsible for security do not see a need for it. Therefore, a bad dog should be restrained day and night (unless the person responsible for the security of the property requires them to be allowed to roam freely at night).

19. שערי הלכה ומנהג, הרבי מלובביץ', ח"ג, רכ"ג | Shaarei Halachah UMinhag to the Lubavitcher Rebbe

ג. ע"פ האמור לעיל אודות גודל הפעולה שע"י הראי' – מובן, שכאשר נותנים לתינוק צעצוע בדמות בעל-חי (מאיזה טעם שיהי', מפני שהוא ילד קטן) – יש להשתדל לבחור צעצוע שהוא בדמות בעל-חי טהור, בהמה טהורה, עוף טהור, דג טהור, וכיו"ב.

וכמנהג ישראל שכאשר התינוק יוצא לאויר העולם – תולים מסביבו ומקיפים אותו בעיני קדושה, „שיר המעלות” וכו'. ומוזה מובן גם לאידך – ההשתדלות שהתינוק לא יסתכל בצורות טמאות.

ב. ענין זה – השפעת הראי' וההסתכלות בכ' הכיוונים – יש לו מקור גם בנגלה דתורה, עד להלכה:

מפורש בשו"ע⁸: „ויש לנשים לזוהר כשיוצאות מן הטבילה .. שלא יפגע בה תחילה דבר טמא [כגון כלב או חמור]⁹ .. ואם פגעו בה דברים אלו, אם היא יראת שמים תחזור ותטבול” [ועד למנהגן של נשים צדקניות שחזרו וטבלו גם כאשר פגעו בדבר טמא לאחר יציאתן מבנין בית הטבילה] – כי הראי' בדברים אלו יש לה השפעה בלתי רצויה על מציאותו של הולד;

ולאידך – הראי' וההסתכלות בדבר קדוש (בעת היציאה מהטבילה) פועלת לטובה בנוגע לצורת הולד¹⁰.

It is explicitly stated in the Shulchan Aruch: "Women should be cautious when leaving the mikveh that they should not be initially encountered by something impure [such as a dog or donkey]... And if they were encountered by these things, if she is God-fearing, she should return and immerse [and this is the practice of righteous women who would return and immerse even if they encountered something impure after leaving the mikveh building], for the sight of these things has an undesirable effect on the reality of the fetus. On the other hand, the sight and observation of something holy (upon leaving the mikveh) have a positive effect on the form of the fetus.

Based on what was mentioned above regarding the magnitude of the effect caused by sight, it is understood that when giving a toy in the shape of an animal to a baby (for whatever reason, because the baby is small), one should strive to choose a toy that is in the shape of a pure animal, pure bird, pure fish, and so on. And according to the custom of Israel, when the baby enters the world, they surround him with matters of holiness, such as reciting Tehillim and more.